

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 30 вересня 2022 р. № 1109

Київ

Про затвердження Порядку організації здійснення почесних поховань на військовому кладовищі та увічнення пам'яті у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища

Відповідно до частини четвертої статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок організації здійснення почесних поховань на військовому кладовищі та увічнення пам'яті у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища, що додається.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та застосовується після введення в експлуатацію Національного військового меморіального кладовища.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2022 р. № 1109

ПОРЯДОК

організації здійснення почесних поховань на військовому кладовищі та увічнення пам'яті у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища

1. Цей Порядок регламентує організацію здійснення почесних поховань на військовому кладовищі та увічнення пам'яті у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища загиблих (померлих) осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу” (далі — загиблі (померлі).

2. Поховання загиблого (померлого) покладається на виконавця волевиявлення загиблого (померлого).

У разі відсутності у волевиявленні загиблого (померлого) вказівки на виконання волевиявлення чи відмови виконавця від виконання волевиявлення загиблого (померлого) поховання загиблого (померлого) здійснюється чоловіком (дружиною), батьками (піклувальниками), дітьми, сестрою, братом, дідом або бабою, онуком (правнуком), іншою особою, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства.

У разі коли загиблій (померлий) належить до померлих одиноких громадян, осіб без певного місця проживання, громадян, від поховання яких відмовилися рідні, його поховання здійснюється уповноваженим представником відповідного органу місцевого самоврядування (далі — замовник поховання загиблого (померлого).

3. На підставі свідоцтва про смерть та копій документів, що підтверджують віднесення особи до загиблих (померлих) осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу” (далі — Закон), виконавець волевиявлення загиблого (померлого), особа, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства, або замовник поховання загиблого (померлого) звертаються особисто до спеціалізованої державної організації, що належить до сфери управління Мінветеранів (далі — державна організація), з приводу укладення відповідного договору-замовлення на організацію та проведення поховання на військовому кладовищі Національного військового меморіального кладовища (далі — договір-замовлення) не пізніше ніж за 24 години до запланованої дати поховання.

Поховання загиблого (померлого) здійснюється державною організацією на підставі свідоцтва про смерть та копій документів, що

підтверджують віднесення особи до загиблих (померлих) осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону, у строк, визначений оформленим у встановленому порядку договором-замовленням.

Особі, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства, або замовнику поховання загиблого (померлого) може бути відмовлено в укладенні договору-замовлення з таких підстав:

загиблій (померлий) не належить до осіб, визначених у частині першій статті 15¹ Закону;

загиблій (померлий) похований на іншому кладовищі;

подання недостовірних відомостей.

4. Виконавцю волевиявлення загиблого (померлого), особі, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства, або замовнику поховання загиблого (померлого), який може бути похованим на військовому кладовищі Національного військового меморіального кладовища (далі — військове кладовище), згідно з договором-замовленням безоплатно надаються такі послуги та предмети ритуальної належності:

оформлення договору-замовлення на організацію та проведення поховання;

доставка предметів ритуальної належності (завантаження на складі, перевезення, вивантаження на місці та перенесення до місця перебування тіла загиблого (померлого));

надання транспортних послуг (один катафалк та один автобус супроводження);

перенесення труни з тілом загиблого (померлого) до будинку (квартири), до моргу, з будинку (квартири), моргу до місця поховання;

організація поховання і проведення ритуалу;

труна (у разі кремації труна виготовляється з горючого матеріалу);

подушка та похоронне покривало;

надгробний хрест;

біла ситцева матерія (9 метрів);

два похоронні вінки з траурними стрічками (з написом чи без нього);

копання могили (викопування ручним чи механізованим способом, опускання труни у могилу, закопування, формування намогильного насипу, прибирання прилеглої території після поховання);

кремація;

надання урни;

поховання урни з прахом (закопування в могилі чи розміщення в колумбарній ніші та прибирання прилеглої території після поховання);

Державний Прапор України;

виготовлення і встановлення намогильної споруди.

5. Намогильні споруди та меморіальні таблички виготовляються відповідно до описів зразків намогильних споруд та меморіальних табличок, що встановлюються на території Національного військового меморіального кладовища, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 р. № 935.

6. Державний Прапор України виготовляється відповідно до Порядку виготовлення Державного Прапора України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 р. № 1081 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 84, ст. 5387).

7. Додаткові ритуальні послуги оплачуються виконавцем волевиявлення загиблого (померлого), особою, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства, або замовником поховання загиблого (померлого).

8. За зверненням виконавця волевиявлення загиблого (померлого), особи, яка зобов'язалася поховати загиблого (померлого) відповідно до законодавства, або замовника поховання загиблого (померлого) на території військового кладовища виділяється місце для поховання загиблого (померлого) відповідно до затвердженої проектної документації.

9. Виділення місця для поховання загиблого (померлого) здійснюється державною організацією на підставі підписаного договору-замовлення.

Довжина могили для дорослого повинна бути не менше двох метрів, ширина — 1 метр, глибина — не менше ніж 1,5 метра від поверхні землі до кришки труни з урахуванням місцевих ґрунтово-кліматичних умов.

Для поховання урни з прахом у землю виділяється місце розміром 0,8 на 0,8 метра. Глибина поховання не нормується.

10. Поховання загиблого (померлого) на військовому кладовищі може здійснюватися не раніше ніж через 24 години після настання смерті.

11. Кожне поховання загиблого (померлого) реєструється державною організацією у книзі реєстрації поховань померлих, форма якої визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

12. Організація поховання і ритуальне обслуговування здійснюються з урахуванням необхідного мінімального переліку вимог, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

13. Витрати на проведення безоплатного поховання загиблих (померлих) здійснюються за рахунок коштів державного бюджету відповідно до закону на підставі договору-замовлення.

У разі здійснення поховання загиблих (померлих) на військовому кладовищі компенсація матеріальних витрат, передбачена статтею 15 Закону та постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 2000 р. № 829 “Про грошове забезпечення військовослужбовців” (Офіційний вісник України, 2000 р., № 21, ст. 863), не проводиться.

14. Поховання загиблих (померлих) на військовому кладовищі здійснюється з військовими почестями та базується на принципах створення рівних умов для поховання незалежно від їх раси, кольору шкіри, політичних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак.

15. Особи, зазначені в частині першій статті 15¹ Закону, які поховані на інших кладовищах, не підлягають перепохованню на військовому кладовищі, а увічнення їх пам'яті може здійснюватися шляхом встановлення меморіальної таблички у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища.

На підставі заяви, свідоцтва про смерть, копій документів, що підтверджують віднесення особи до загиблих (померлих) осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону, та копій документів, що підтверджують її поховання на іншому кладовищі, родичі загиблого (померлого) чи інші заінтересовані особи звертаються із заявою в паперовій чи електронній формі (за наявності технічної можливості) до державної організації з приводу увічнення пам'яті загиблого (померлого) у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища.

Увічнення пам'яті загиблого (померлого) здійснюється державною організацією протягом двох місяців з моменту отримання заяви шляхом встановлення меморіальної таблички у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища.

Родичу загиблого (померлого) чи іншій заінтересованій особі може бути відмовлено в увічненні пам'яті загиблого (померлого) у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища з таких підстав:

загиблій (померлих) не належить до осіб, визначених у частині першій статті 15¹ Закону;

подання недостовірних відомостей.
